

“เก็บลำไย” คนล้านนา พฤษภาคมการทำบันไดเก็บผลไม้

คนล้านนาส่วนมากมีสวนลำไยเป็นของตนเอง หรือไม่ก็ปลูกต้นลำไยไว้ในบ้านเพื่อเก็บกินผลไม้โดยไม่ต้องไปหาซื้อ แต่เมื่อถึงเวลาที่ต้องเก็บผลบางครั้งจำเป็นต้องใช้บันไดพากดกิ่งแล้วขึ้นเก็บ ตอนนี้แหละต้องใช้

◎ เก็บขึ้นลำไยต้องห่างไม้ไฟเล็กๆ ไม่ให้เผาไหม้แล้วแข็งแรง.

เก็บ ซึ่งเป็นไม้เล้มเดียวที่นิยมเรียกกันว่า เก็บลำไย

เพื่อให้เปลวไฟลุกส่วนที่คิดให้เริ่มตัดตรงทำการปักหลักที่ตรงนั้นให้มั่นคง ดังนั้นเราจึงมักเห็นเก็บลำไยมีรอยห้าจากไฟลุกเป็นสีดำที่ผิวของไม้ ทำการตัดอย่างนี้ไปเรื่อยๆ จนสุดลำไย ปล่อยทิ้งไว้ให้แห้งเพื่อให้ไม้แข็งแรงจึงนำมาเจาะรู เพื่อสอดใส่ชีบันได

การเจาะรูใส่ชีบันไดเก็บลำไย จะทำต่อเมื่อเนื้อไม้แห้งตัวแล้ว หากเนื้อไม้ยังติดอยู่ หากทำการเจาะรูจะทำให้รูไม่หลุดเมื่อเนื้อไม้แห้งลง เป็นการเสียเวลาต้องมาเจาะกันใหม่

เมื่อเห็นว่าเนื้อไม้แห้งตัวแล้วจึงนำสิ่วมาเจาะรูโดยการวัดให้ห่างกันราวนึงศอก ซึ่งเป็นระยะที่พอให้ก้าวขาขึ้นไปได้อย่างสะดวก จนสุดลำไย แล้วหากด้าน โคนลำไยให้เป็น

จัมแหนม เพื่อสะดวกในการ ปักวงลงบนพื้นดินกันมิให้เก็บเลื่อนไอลนขณะมี คนกำลังขึ้นไปเก็บผลลำไย

เมื่อได้รูเก็บตามที่ต้องการแล้วต่อไปต้องทำเชือกเก็บลำไยบุตีขึ้นไป การทำเชือกเก็บ ต้องนำเอาโคนไม้ไฟที่มีความหมายมาตัดยาวราวนึงศอก ทำการเหลาเละให้กลมขนาดพอให้ลอดรูได้โดยให้ส่วนหัวใหญ่กว่าด้านปลายเล็กน้อย เพื่อให้ด้านปลายสอดเข้ารูได้และส่วนด้านโคนคับรูจะไม่หลุดง่าย เสร็จแล้วจึงนำมานวลดไฟพอให้เผาหมดๆ เพื่อให้เกิดความแข็งแรง ไม่หักง่าย ทำการสอดใส่ลงในรู ซึ่งบางอันอาจคับรูต้องค่อยๆ สอดแล้วใช้ช้อนตอกเบาๆ ให้ช้อนอยู่ในรูเก็บ ทำอย่างนี้ไปจน

ครบทุกງูรากจะได้เก็บลำไยมาใช้อาย่างสมใจนึก การใช้เก็บลำไย ต้องวางให้จัมโคนตัว ให้หัวตัวห้อยลง หางตัวห้อยขึ้น

บางคนอาจคิดว่า เกินล้ำไปเป็นสิ่งที่พบรหินโดยทั่วไป ไม่น่าศึกษาหรือไม่น่านำมาเล่า แต่หากเจาะลึกลงไปแล้ว การทำเกินล้ำไปใช่ว่าจะทำกันง่ายๆ ดังสหหล่า หรือซ่างสอนว่า “ถ้าเรามีนิ Kok อะไรมากก็จะเห็นว่าเกินล้ำไปเพียงไม่เล่มเดียว ก็ทำได้แล้ว แต่ในความจริง กว่าจะมาเป็นเกินล้ำไปต้องผ่านวิธีการ และต้องใช้เวลาเนื่นนานพอสมควร เริ่มตั้งแต่การคัดเลือกเอาไม้ จะให้ตัวเองไม่ซางป่า หรือไม่ไฟหนามที่มีผิวเขียวดำแก่ หากผิวนี้หม่นหรือสีที่คล้ายกับมีแป้งทรายยังแสดงว่าเป็นไม้อายุน้อย ยังไม่แก่พอที่จะนำมาทำเกินล้ำไปได้ เมื่อตัดไม้มาแล้วมักเป็นลำคดไม่ตรงตามที่ต้องการนำมาตัดโดยการวางไม้ให้ราบกับพื้นดิน ปักหลักเป็นแนวตรงเพื่อตัดเล่มไม้ให้ตรงตามแนวหลัก ตลอดสุดเล่มล้ำไม้ ขณะที่ไม้ยังดิบต้องนำเอาระบายน้ำหรือน้ำด่างมาเผาไฟตรงที่ต้องการตัด

ฝังลงในดินอย่างมั่นคงสังเกตว่าเกินต้องอยู่แนวขวางด้านซ้ายขวาปลายเกินต้องวางอยู่ก่อนด้านไม้ที่แข็งแรงและใหญ่พอที่จะรับน้ำหนักของเกิน และคนที่จะขึ้นได้

เมื่อใช้เกินแล้วต้องนำมารางในแนอน โดยสร้างที่เก็บไว้ที่ร่มครวยกระดับแห่น หรือคนรับวางเกินให้สูงกว่าพื้นดิน กันมอด มด ปลวกมาแทะเลื้ม หากเก็บไว้ในที่ดี เราจะมีเกินล้ำไปไว้เป็นเวลานานหลายปี นอกจากจะใช้ ขึ้นเก็บผลไม้โดยตรงแล้ว บางครั้งยังใช้ขึ้นทำงานในที่สูงได้อย่างสนับสนุน โดยไม่ต้องไปจ้างใคร ให้เปลืองเงิน เกินล้ำไป พระทูป การใช้ไม้มา สร้างสิ่งอำนวยความสะดวกให้แก่คนเราได้ดีแท้.

แหล่งข้อมูล ส้มภาษณ์สะหล่า(ช่าง)
ทำเกินล้ำไป อายุ 74 ปี จำนวน 1 คน

ภาพเกินล้ำไปหมู่บ้าน อ.สารภี จ.
เชียงใหม่ โดยนิคม พรมนาทัย